

Posudek diplomové práce

## **Bc. Jakub Hemala: Subjektivní blahobyť. Přístupy a hodnocení v EU-15 a ČR**

Diplomová práce má 131 stran textu a celkem 10 příloh (15 stran). Práce je přehledně členěna do 7 hlavních kapitol. Seznam literatury obsahuje celkem 54 citací převážně zahraničních zdrojů a 12 elektronických zdrojů. Dále jsou samostatně uvedeny analyzované dokumenty (strategie udržitelného rozvoje členských států EU-15, České republiky a tiskové zprávy CVVM). Výběr a kvalita citovaných titulů je dostatečně reprezentativní.

Autor si v DP položil dvě výzkumné otázky, které spolu úzce souvisejí – jakým způsobem pojmají země EU-15 a ČR ve svých situačních zprávách k udržitelnému rozvoji subjektivní blahobyť a jeho hodnocení a jakým způsobem je totéž reflektováno v analýzách Centra pro výzkum veřejného mínění (CVVM). K zodpovězení otázek si dále určil řadu dílčích cílů.

Vzhledem k hlavní použité metodě – kvalitativní analýze dokumentů - autor nestanovuje explicitně výzkumnou hypotézu, pouze v úvodu práce vyjadřuje určité předpoklady. To je však z metodologického hlediska v pořádku. Téma práce je velmi aktuální – v době nejdéle trvající domácí recese (pojímáné z hlediska meziročního poklesu HDP) a celospolečenské „únavy z politiky“. Máme lepší modely, jak měřit rozvoj a blahobyť společnosti?

Úvodní rešeršní část práce je kvalitně zpracovaná, robustní, cituje pestrou paletu zdrojů a svým vyrovnaným stylem čtenáře zaujme na rámec běžné DP. Nepostrádám zmínku o žádném relevantním konceptu, včetně např. ekonomie štěstí. Autor se vyrovnává se do značné míry interdisciplinárním tématem, které zahrnuje aspekty environmentální, sociologické, psychologické, ekonomické i další a dodejme, že se mu to daří. Jediná drobná výtka – velký prostor (6 stran) věnovaný jedné britské studii (Five ways to well-being), která je jistě relevantní, ale citovaná nad rámec ostatních zdrojů.

V metodické kapitole autor dostatečně jasně rozvádí použitou metodu, výběr vzorku posuzovaných dokumentů a další metodologické otázky. Poslední část výzkumu – analýzu dokumentů CVVM – by bylo vhodné doplnit řízeným rozhovorem s analytiky z této organizace, pro získání lepší zpětné vazby. Následné kapitoly přinášejí vlastní výsledky práce – analýzy hodnotících dokumentů UR EU-15 a jejich přehledné shrnutí v textové a tabelární podobě, analýzu ne příliš optimistického domácího kontextu a porovnání českého a britského přístupu k problematice hodnocení well-being. Za přínosné považuji zařazení kapitolky o limitech práce.

Formální stránka práce je velmi kvalitní, mám jedinou připomínku – je zvykem napoprvé v textu uvést celý název a zkratku v závorce (CVVM str. 10).

### **Celkové hodnocení**

Vysoce hodnotím *teoretický rámec* práce, kvalitní práci s nejrůznějšími zdroji a jejich analýzu. Autor se bravurně vypořádává s velkým množstvím materiálu a daří se mu výsledky shrnout do přehledných závěrů. Dostatečným způsobem také odpovídá na zvolené výzkumné otázky. *Praktickým přínosem* práce může být inspirace pro lepší promítnutí konceptu subjektivního blahobyťu do českých situačních zpráv k UR.

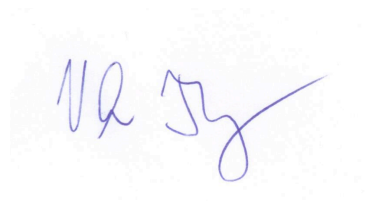
**Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.**

Znamkové hodnocení: výborně  
Kreditní hodnocení: 18

Otázky pro diskusi:

- Autor nehodnotí monitorovací zprávu k Evropské strategii UR – proč?
- Český a britský kulturní i společenský kontext jsou značně odlišné – nebylo by vhodnější porovnávat situaci v ČR s kulturně bližší zemí (např. Německo či Rakousko)?
- Jaký indikátor subjektivního blahobytu považuje autor za „nejobjektivnější“?

V Mnichovicích dne 18.6.2013



RNDr. Viktor Třebický, Ph.D.